

Tilburg University

Contingenteering en prijs

Kaag, H.A.

Published in:
Maandschrift Economie

Publication date:
1936

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Kaag, H. A. (1936). Contingenteering en prijs. *Maandschrift Economie*, 1(9), 461-463.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Contingenteering en Prijs

door

Prof. H. A. KAAG

Een van de bezwaren van het contingenteerings-stelsel is ongetwijfeld, dat het, om aan zijn doel te kunnen beantwoorden, soms noodzakelijkerwijze met zich meebrengt, een binnenlandsche prijsstijging en anderzijds, dat de importeur niet de vrijheid heeft, daar te koopen waar het voor hem het voordeeligste is.

Door koppeling van consenten kan een deel der bovengenoemde bezwaren worden ondervangen. Het doel der contingenteteering kan tweeërlei zijn:

in de eerste plaats kan er naar gestreefd worden, een bepaald deel van het binnenlandsch verbruik voor den binnenlandschen producent te reserveeren, hetgeen wel het eerste doel was van de Crisis-Invoerwet van 1931;

in de tweede plaats kan het doel zijn, een bepaald deel van het binnenlandsch verbruik te reserveeren voor een ander land, waarmee men — om welke reden dan ook — nauw verbonden is.

Zoo heeft een deel van de Nederlandsch-Indische contingenteteeringen tot doel de verdringing van het Nederlandsch product op de Ned.-Indische markt door het Japansche te verhinderen. De Crisis-Invoerwet 1933 wil beide doeleinden in zich vereenigen.

Indien het doel is, een deel van het Nederlandsch verbruik voor den binnenlandschen producent te reserveeren, is het voldoende de invoer tot een bepaald bedrag te beperken en is het niet noodzakelijk, de vastgestelde toelaatbare invoer volgens een bepaald schema over de diverse landen te verdeelen.

Wanneer men aan den importeur de vrijheid laat, om uit dat land te betrekken, dat voor hem 't voordeeligste is, zal daardoor in vele gevallen een prijsverschil ontstaan tusschen binnen- en buitenland. De Nederlandsche

afnemer zal dus eerst zijn behoefte dekken uit het buitenland, om het restant aan te vullen uit het binnenland. Indien echter de invoer-beperking voldoende straf is, behoeft dit geen bezwaren met zich mede te brengen voor den Nederlandschen producent, afgescheiden van de onregelmaticheid in de afzet, waartoe een dergelijk stelsel zonder meer zou kunnen leiden.

Indien men het echter vervolmaakt, kan men, en een regelmatig afzet voor den binnenlandschen producent verzekeren en een lager binnenlandsch prijsniveau. Indien men n.l. aan den importeur slechts consent geeft, onder voorwaarde, dat hij tegelijkertijd een bepaalde hoeveelheid in het binnenland bestelt, kan men de totale toelaatbare invoer zelfs onbeperkt laten en kan men ook breken met het huidige stelsel, dat het recht op consent afhankelijk maakt — althans in hoofdzaak — van invoer in voorafgaande perioden.

Stel voor, dat het Nederlandsch verbruik is 1.000.000 eenheden en Ned. productie-capaciteit 500.000 eenheden, de aanbodprijs der Nederlandsche fabrieken per eenheid f 2.— en van den goedkoopsten buitenlandschen aanbieder f 2.— min x, dan zou aan het doel: handhaving der eigen industrie voldoende recht worden gedaan, indien men aan den importeur het recht gaf bij bestelling van één eenheid in het eigen land, één eenheid uit het buitenland te importeerén. Waar de invoer van buitenlandsche hoeveelheden is gekoppeld aan de bestelling in het binnenland, zal de importeur doorgaan met aan te bieden, zolang de prijs nog blijft boven de 1 plus x, gedeeld door 2. De evenwichtsprijs zal zich dus ongeveer stellen op 1 min $\frac{1}{2}$ x.

Het verschil tusschen binnenlandsche aanbiedingsprijs en buitenlandsche aanbiedingsprijs zal dan niet ten goede komen aan den binnenlandschen importeur of buitenlandschen exporteur, maar aan den Nederlandschen consument. Ongetwijfeld biedt de doorvoering van een dergelijk stelsel, dat de meeste bezwaren van het huidige contingentenstelsel opheft, daarnaast ook moeilijkheden. Zoo is het niet altijd gemakkelijk, om het verhoudings-

cijfer tusschen binnen- en buitenland met een groote mate van nauwkeurigheid te bepalen, terwijl het misschien ook wenschelijk zou zijn, in betrekking tot de verschillende importeurs, in verband met de bijzondere positie, die zij innemen, eenige differentiatie toe te passen.

Nu, dank zij de vorige contingenteering, echter één groote hoeveelheid materiaal is verzameld, zijn deze moeilijkheden echter niet onoverbrugbaar; trouwens in Nederland is op dit gebied een precedent aanwezig, n.l. in het z.g. „schoenenwetje”, dat volkomen aan zijn doel heeft beantwoord.

Ook indien de doelstelling is, reserveering van een deel van de markt voor een bepaald ander land, kan koppeling van consenten een groot deel van de bestaande bezwaren opheffen. Zoo zou men in Nederlandsch-Indië, door een zoodanige koppeling consequent door te voeren, een deel van de Ned.-Indische markt voor het Nederlandsch product, met een veel geringer offer aan prijsstijging kunnen effectueeren, dan thans het geval is.

Indien men de invoer van een bepaalde hoeveelheid textielgoederen uit Japan zou koppelen aan de invoer van een bepaalde hoeveelheid Nederlandsche producten, zou de prijsstijging in Ned.-Indië, om de contingenteering aan zijn doel te doen beantwoorden, niet behoeven te gaan tot het niveau, waarop de Nederlandsche producent zou kunnen leveren, maar slechts tot een gemiddelde van Japanse aanbod- en Nederlandsche aanbodprijs.